

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД
Кж 1-3475/2010
Дана 17.6.2010. године
Б Е О Г Р А Д

.	КЗ-32 кривична дела против човечности и других добара заштићених међународним правом
---	---

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Савке Гогић, председника већа, Снежане Димитријевић и Душка Миленковића, чланова већа, са вишим судијским сарадником-записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против окривљеног АА и др., због кривичног дела недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из чл.350 став 2 у вези става 1КЗ-а, решавајући по жалби јавног тужиоца Петог општинског јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Петог општинског суда у Београду К.бр.499/06 од 20.7.2009.године, у седници већа одржаној у смислу чл.375 ЗКП-а, дана 17.6.2010.године, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, у присуству браниоца окривљеног ББ- адвоката БА, а по заменичком пуномоћју за адвоката БА1, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАСЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Петог општинског јавног тужилаштва у Београду, а пресуда Петог општинског суда у Београду К.бр.499/06 од 20.7.2009.године, у ослобађајућем делу, у односу на окривљеног ББ, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом у ставу првом изреке пресуде окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из чл.350 став 2 у вези става 1КЗ-а и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од 3 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Првостепеном пресудом је истовремено одређено да ће се у случају опозива условне осуде окривљеном у утврђену казну затвора урачунати и време проведено у притвору од 22.3.2006.године до 20.4.2006.године.

Првостепеном пресудом према окривљеном је на основу чл. 87КЗ-а изречена мера безбедности одузимања предмета и то: три новчанице од 100 еура, серијских бројева : Ц _ и Х _ , један мобилни телефон марке „сименс“ без картице Ц60, свежањ кључева од 5 комада са даљинским управљачем возила „пежо боксер мини-бус“, саобраћајна дозвола серијског броја СР __2 на име АА

за возило „пежо боксер мини-бус“ и возило марке „пежо боксер мини-бус“ регистарских ознака _.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

У ставу два изреке пресуде окривљени ББ је на основу одредбе чл.355 тачка 3 ЗКП-а, ослобођен од оптужбе да је као саизвршилац извршио кривично дело недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из чл.350 став 2 у вези става 1 КЗ-а у вези чл.33 КЗ-а.

Пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка у овом делу падну на терет буџетских средстава суда.

На основу чл.91 КЗ-а првостепени суд је од окривљеног одузео имовинску корист и то две новчанице од по 100 еура, серијских бројева Х _ и Х _ као и две новчанице од по 1.000,00 динара, серијских бројева АА _ и АА _.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио јавни тужилац Пето ОЈТ-ау Београду, због погрешно утврђеног чињеничног стања, а према жалбеним разлозима, првостепена пресуда се побија у ослобађајућем делу у односу на окривљеног ББ, са предлогом да жалбени суд као другостепени побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац окривљеног ББ-адвокат БА1 је благовремено суду доставио одговор на жалбу јавног тужиоца Петог ОЈТ-а у Београду, са предлогом да се иста одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди у ставу два изреке пресуде у односу на окривљеног ББ. У жалби је бранилац ставио захтев да у смислу чл.375 ЗКП-а, буде обавештен о седници већа када се о жалби буде одлучивало.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писменим поднеском Ктж.бр.1735/2010 од 5.5.2010.године предложио да Апелациони суд у Београду уважи жалбу јавног тужиоца Петог ОЈТ-ау Београду те да првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу чл.375 ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу чл.380 ЗКП-а, жалбом и одговором на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, те става Апелационог јавног тужиоца у писменом поднеску, те изнетог става присутне странке на седници већа, нашао:

-жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Апелациони суд поводом жалбе у смислу чл.380 став 1 тачка 1 и 2 ЗКП-а пази по службеној дужности.

Жалбом јавног тужиоца Петог ОЈТ-а у Београду побија се првостепена пресуда у ослобађајућем делу због погрешно утврђеног чињеничног стања и

истиче да суд у конкретном случају, у односу на окривљеног ББ чињенично стање погрешно утврдио, односно да је изведене доказе погрешно ценио и због тога погрешно утврдио чињенично стање, без обзира на чињеницу што се окривљени ББ касније прикључио окривљеном АА и то у Владичином Хану, што не искључује могућност односно велику вероватноћу да је између окривљених пре овог сусрета постојао договор око превоза страних држављана, односно њихов недозвољен боравак и транзит кроз Србију. У жалби се такође истиче да је суд погрешно утврдио чињенично стање поклањајући веру одбрани окривљеног ББ да му је наводно окривљени АА рекао да је новац позајмио од шурака и да му исти даје зато да га овај причува, те закључује да су у том делу одбране окривљених неубедљиве и срачунате са намером избегавања кривице за кривично дело које им се ставља на терет јер због чега би уопште окривљени АА давао наводно на чување окривљеном ББ 200 еура као и 2.000,00 динара, јер је по среди накнада за саизвршилаштво у предметном кривичном делу при чему се ради о суми новца која износи приближно половину укупног износа од 500 еура колико је окривљени АА добио да би обавио посао, са којих разлога се, а имајући у виду напред наведено и предлаже као у жалби.

Жалбом јавног тужиоца због погрешно утврђеног чињеничног стања побија се оцена изведених доказа од стране првостепеног суда. По налажењу Апелационог суда, првостепени суд је по свестраној оцени изведених доказа правилно утврдио чињенично стање, и након тога правилно применио кривични закон када је окривљеног ББ у ставу два изреке пресуде на основу чл.355 тачка 3 ЗКП-а, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из чл.350 став 2 у вези става 1КЗ-а у вези чл.33 КЗ-а, у саизвршилаштву.

Наиме, првостепени суд је на основу изведених доказа на главном претресу, ценећи одбрану окривљених, закључио да у конкретном случају није доказано да је окривљени ББ у намери да прибави какву корист заједно са окривљеним АА омогућио странцима недозвољен боравак односно транзит кроз Србију и Црну Гору, обзиром да није имао свест да омогућава транзит странцима кроз Србију и Црну Гору, нити је имао договор са окривљеним АА за овај посао. Током поступка ни један доказ није указивао да је окривљени ББ имао договор са АА да заједно у циљу прибављања користи омогуће транзит страним држављанима. ББ је у својој одбрани навео да га је критичном приликом позвао АА да му прави друштво, а новац му је дао да причува на шта је током поступка стално указивао окривљени ББ а и окривљени АА. Такође је окривљени ББ навео да је накнадно сазнао да је АА плаћен за овај посао, а у току вожње је схватио да се ради о странцима, обзиром да му је управо првоокривљени АА рекао да су у питању Албанци и да иду у Италију да траже посао. Међутим ово сазнање да се ради о странцима, те да је АА плаћен за ову услугу не указује да је окривљени АА саизвршилац у овом кривичном делу јер ни један доказ није указивао да је заједно са окривљеним АА учествовао у склапању овог посла, нити постоје докази који указују да је имао свест да учествује у радњама извршења, те да на било који начин помаже првоокривљеном АА. Имајући у виду напред наведено, првостепени суд је у потпуности утврдио чињенично стање у погледу свих оних околности које се у конкретном случају појављују као релевантне, правилно налазећи да током поступка није доказано да је окривљени ББ извршио дело које му се ставља на терет, са којих разлога га је правилном применом одредбе чл.355 тачка 3 ЗКП-а,

ослободио од оптужбе да је извршио напред наведено кривично дело, при чему је суд и приликом оцене доказа дао разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд. На наведени начин утврђено чињенично стање од стране првостепеног суда наводима жалбе јавног тужиоца се не доводи у сумњу, због чега је жалба јавног тужиоца Петог ОЈТ-а у Београду по основу погрешно утврђеног чињеничног стања, неоснована.

Са свега изложеног, и по налажењу Апелационог суда, првостепени суд је након правилно утврђеног и цењеног чињеничног стања које произилази из списка предмета, правилно применио закон када је на основу одредбе чл.355 тачка 3 ЗКП-а, окривљеног ББ ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из чл.350 став 2 у вези става 1КЗ-ау саизвршилаштву.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде на основу одредби чл.388 ЗКП-а.

Записничар
Тања Славковић

Председник већа-судија
Савка Гогић

ЈА